

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах та пального: Закон України № 481/95-ВР від 19 грудня 1995 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1995.
3. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92.
4. Яковенко О.О. Контрольно-наглядова діяльність у сфері оподаткування та окремі напрями підвищення її ефективності. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2007. № 2 С.136–138.
5. Сушко Л. Зміст контрольної діяльності органів державної влади. *Право України*. 2006. №11. С. 118 – 121.

Токарев Олег Олександрович

*Начальник управління житлово-комунального господарства
Волинської ОДА*

СУТНІСТЬ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Житлово-комунальне господарство є однією із пріоритетних галузей української економіки та соціальної сфери, яке потребує постійного реформування і модернізації. Це обумовлено тим, що від результатів його діяльності залежать ключові параметри соціально-економічного розвитку суспільства. Здійснення реформ у сфері комунальних послуг потребує подальшого перегляду управлінських, організаційних, економічних і фінансових механізмів організації діяльності підприємств житлово-комунального господарства.

Підприємства житлово-комунального господарства – це суб'єкти

господарювання, які здійснюють особливий вид господарської діяльності у сфері матеріального виробництва, надають цілий комплекс житлово-комунальних послуг з метою задоволення різноманітних потреб споживачів (населення, комерційних підприємств, бюджетних організацій та установ) та забезпечення ефективного функціонування та розвитку територіальних громад.

Підприємства житлово-комунального господарства можна класифікувати за декількома ознаками, серед яких: за формою власності (державні, комунальні, колективні та приватні); за складовою житлово-комунального сектора: підприємства, що функціонують в системі житлового господарства та підприємства комунального господарства; за видом надання житлово-комунальних послуг (підприємства, що надають житлову послугу і підприємства, що надають комунальну послугу); за функціональним призначенням (санітарно-технічні підприємства; енергетичні; санітарно-гігієнічні [1].

Під житловою послугою слід розуміти послугу з управління багатоквартирним будинком, яка включає: утримання спільного майна багатоквартирного будинку, зокрема прибирання внутрішньобудинкових приміщень та прибудинкової території, виконання санітарно-технічних робіт, обслуговування внутрішньобудинкових систем (крім обслуговування внутрішньобудинкових систем, що використовуються для надання відповідної комунальної послуги у разі укладення індивідуальних договорів про надання такої послуги, за умовами яких обслуговування таких систем здійснюється виконавцем), утримання ліфтів тощо; купівлю електричної енергії для забезпечення функціонування спільного майна багатоквартирного будинку; поточний ремонт спільного майна багатоквартирного будинку. Комунальні послуги – це послуги з постачання та розподілу природного газу, постачання та розподілу електричної енергії, постачання теплової енергії, постачання гарячої води, централізованого водопостачання, централізованого водовідведення, поводження з побутовими відходами [2].

У цілому до сфери житлово-комунального господарства відносять

підприємства, що функціонують на оптовому ринку житлово-комунальних послуг: підприємства водопостачання і водовідведення; теплопостачання; енергопостачання; газопостачання; вивіз і переробка сміття (збір і утилізація сміття); на роздрібному ринку житлово-комунальних послуг діяльність здійснюють: приватні та комунальні житлово-експлуатаційні підприємства (підприємства з експлуатації житла).

Діяльність підприємств житлово-комунального господарства має ряд особливостей та проблем, у тому числі пов'язаних із їх фінансуванням. О.Нагорна [3] серед таких особливостей фінансування зазначила: неспроможність амортизаційних відрахувань здійснювати відтворювальну функцію; відсутність достатнього фінансово-кредитного забезпечення; формування прибутку підприємств комунального господарства в основному за рахунок платежів від оплати за комунальні послуги. О. Вавричук [4] зосереджує свою увагу на окремих особливостях організації фінансів підприємств житлово-комунального господарства, до числа яких відносяться: багатогалузевий характер цих підприємств; тісні взаємини з бюджетною системою, які проявляються в необхідності субсидування підприємств з бюджетів різних рівнів, фінансування різних цільових програм; специфічна процедура тарифоутворення на житлово-комунальні послуги.

Список використаних джерел:

1. Запатрина И. В. Жилищно-коммунальная инфраструктура: реформы и система их финансового обеспечения. Київ : 2010. 336 с.
2. Про житлово-комунальні послуги : Закон України від 09.11.2017 № 2189-VIII. Дата оновлення: 02.04.2020. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2189-19>.
3. Нагорна О. В. Система фінансового забезпечення підприємств житлово-комунального господарства. Глобальні та національні проблеми економіки. 2016. Випуск 9. С. 665-668.

4. Вавричук О. С. Фінанси житлово-комунального господарства як складова місцевих фінансів «Advanced technologies of science and education» : матеріали XIV міжнар. наук. інтернет-конф. URL: <http://intkonf.org/vavrichuk-o-s-finansi-zhitlovo-komunalnogogospodarstva-yak-skladova-mistsevih-finansiv/>.

Томчук Роман Юрійович
Студент I курсу магістратури
Західноукраїнського національного університету

ВПЛИВ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НА ЗАОЩАДЖЕННЯ ДОМОГОСПОДАРСТВ

На процес формування заощаджень впливають різні чинники, які мають не лише макроекономічну природу, але пов'язані із особливостями поведінки членів домогосподарств. Саме тому, дослідження мотивів та чинників, що впливають на заощадження домогосподарств є актуальним завданням фінансової науки.

У сучасній економічній науці виокремлюють такі мотиви утворення заощаджень домогосподарств:

– придбання товарів і послуг, вартість яких перевищує наявний обсяг грошових коштів (купівля товарів довготривалого користування, нерухомості, відпочинок, оплата освіти). Така мотивація формування заощаджень обумовлена тим, що рівень доходів населення не дозволяє задовольняти постійно зростаючі потреби, а тому і виникає необхідність накопичення коштів для купівлі товарів і послуг. Таке протиріччя є основою розвитку інвестицій і виражає прагнення подолати обмежуючі грошові межі для задоволення потреб;

– попереджувальна мотивація формування заощаджень уособлюється в неповному витрачанні поточних доходів і створенні страхових резервів на випадок зниження рівня доходів або екстрених витрат, іншими словами створення грошових резервів на непередбачені витрати;